

Ο Μπενουά και το άσπρο του πουκάμισο

Κίκα Πουλχερίου

Ωρα πολλή καθότανε ο γάτος Μπενουά στο περβάζι του παράθυρου και παρακολουθούσε ως πέρα μακριά τι γινότανε. Ήτανε ακόμα πρωί κι έκανε κρύο, μα ο Μπενουά δεν το λογάριαζε. Όπως όλοι οι γάτοι είχε το δικό του βασίλειο κι έπρεπε να ξέρει ποιος μπαίνει και ποιος βγαίνει κάθε στιγμή σ' αυτό το βασίλειο.

Σαν τέλειωσε με την παρακολούθηση, έπλυνε με τη ροδοκόκκινη γλώσσα του το άσπρο του πουκάμισο κι έκανε να γείρει στο περβάζι για ένα υπνάκο. Εκείνη ακριβώς τη στιγμή περνούσε από το δρόμο ο Ηλίας, ο εφημεριδοπώλης, είδε τον Μπενουά και του έριξε μια εφημερίδα.

«Έλα Μπενουά, να διαβάσεις τις ειδήσεις», του φώναξε.

Ο Μπενουά, που τρελαινότανε για τις ειδήσεις, πήρε την εφημερίδα και άρχισε να διαβάζει: «Σε ένα ζωολογικό κήπο ο φρουρός ξέχασε τις πόρτες ανοιχτές και αποκοιμήθηκε όρθιος. Τα ζώα βρήκαν την ευκαιρία και ξεχύθηκαν στους δρόμους. Οι πάπιες κουνιστές και λυγιστές πήρανε τις τσάντες τους και βγήκανε για ψώνια στη Μεγάλη Λεωφόρο. Οι πίθηκοι μπήκανε στην πισίνα και κάνανε βουτηχτές και μακροβούτια. Οι κατσίκες ανέβηκαν στο καρουζέλ κι έκαναν γύρω – γύρω.

Οι πιγκουίνοι πληροφορούν τους άλλους πιγκουίνους ότι οργανώνουν μεγάλο γλέντι στο Άσπρο Σπίτι και καλούν όλους τους πιγκουίνους που έχουν κέφι για μια αξέχαστη βραδιά να παρευρεθούν. Σερβίρονται γαριδάκια και παγωμένες λεμονάδες».

«Αυτή κι αν είναι είδηση» φώναξε ενθουσιασμένος ο Μπενουά και τινάχτηκε απάνω.

«Θα 'μαι κι εγώ εκεί», είπε, κι άρχισε αμέσως να πλένει ξανά και ξανά με την τραχιά του γλώσσα το άσπρο του πουκάμισο, να γυαλίζει το μαύρο βελούδινο σακάκι του και να κάνει ασκήσεις για να μάθει να στέκεται στα πισινά του πόδια και να περπατά όπως περπατούν οι πιγκουίνοι.

Σαν ένιωσε έτοιμος κρέμασε τα δυο μπροστινά του πόδια πάνω από την κοιλιά του και σαν τέλειος πιγκουίνος ξεκίνησε.

Βρήκε τους πιγκουίνους τρελούς από χαρά να τρώνε, να πίνουν, να πέφτουν ο ένας επάνω στον άλλο με άγρια ξεφωνητά, να σηκώνονται και πάλι να ξαναπέφτουν με ξέφρενα γέλια και χαρές.

Ο Μπενουά μπήκε ανάμεσά τους και άρχισε να κάνει ότι έκαναν κι εκείνοι. Ξαφνικά, κάποιος χοντρός και γεροδεμένος πιγκουίνος πλησίασε τον Μπενουά. Τον κοίταξε με μια άγρια εξεταστική ματιά, κατάπιε βιαστικά, και φώναξε με την αγριοφωνάρα του.

«Πί πουπιρ πιρρρ, αδέλφια, προδοσία! Αυτός εδώ που μπήκε ανάμεσά μας δεν είναι πιγκουίνος».

«Δεν είναι πιγκουίνος, έξω, έξω, πι πουπιρ, πιρρρ», φώναζαν και οι άλλοι πιγκουίνοι που μαζεύτηκαν αμέσως και σπρώχνανε τον Μπενουά να φύγει.

Ο Μπενουά στάθηκε για λίγο συλλογισμένος. Σκεφτόταν αν έπρεπε να μείνει ή να φύγει.

«Σταματείστε, επ, σταματείστε!», ακούστηκε μια άλλη τραχιά φωνή κι οι πιγκουίνοι στάθηκαν μεμιάς ακίνητοι. Ήταν ο Γέρο-Σοφός που τόση ώρα καθότανε στην άκρη σιωπηλός και τους παρακολουθούσε που γλεντούσαν και τρωγόπιναν. Μεμιάς έγινε απόλυτη ησυχία. Τώρα μιλούσε ο Γέρο-Σοφός κι έπρεπε να τον ακούσουν.

«Όποιος δεν είναι πιγκουίνος δεν σημαίνει πως είναι και εχθρός μας», είπε ο Γέρο-Σοφός και πλησιάζοντας τον Μπενουά έμεινε για λίγο να τον κοιτά με τα δυο του μάτια καρφωμένα επάνω του. Ύστερα, ανοίγοντας την αγκαλιά του τον έκλεισε μέσα με συγκίνηση.

«Σωστά, σωστά, δεν είναι εχθρός» φώναζαν και οι άλλοι πιγκουίνοι που τώρα υποδέχονταν τον Μπενουά με χειροκροτήματα χαράς και τούμπες στον αέρα.

Συγκινημένος μα και χαρούμενος ο Μπενουά, έκαμε και αυτός μια τούμπα στον αέρα και δείχνοντας ύστερα το άσπρο του πουκάμισο φώναξε: «Φίλοι μου, αυτό το ίδιο άσπρο πουκάμισο, φοράμε όλοι».